

A Polaritás és az Apokalipszis Törvénye

Kozma Szilárd: 5) A POLARITÁS TÖRVÉNYE, VAGYIS A SZÉLSŐSÉGES LÉT- ÉS ÉLETHELYETEK SZÜKSÉGÉNEK AZ EGYETEMES TÖRVÉNYE.

(A lelepleződés és a leleplezés szükségének a törvénye.) A Nagy Constantinus-ék által evangélium-szerzővé választott és így az újszövetségbe kanonizált Apokalipszis c. monumentális művét megalkotó János nevű beavatott író, akinek nem véletlenül az asztrológiai Skorpiónak megfelelő Sas a szimbólikus állata, jól ismerte az apokalipszis fogalmom tulajdonképpen értelmét – Ti., olyan (általában extrém) sors-állapotot, olyan idő- tér és helyzetminőséget, amikor és amilyenben a dolgok eredeti értelme a felszínre kerül, világosan és egyértelműen megnyilvánul. - és ebben az eredeti értelemben is használta. Az már a későbbi korok szellemi hanyatlásának és elsötétülésének tudható be, hogy az apokalipszist a János spirituális allegóriáinak a hatására, vérfagyasztó katasztrófák sorozataként és hatalmas világégek szimpadszerű tragédiáiként tudták a papok és más biblia-értelmezők elképzelni. Abból viszont, hogy sok esetben még a teológusok sem ismerik az apokalipszis fogalom eredeti értelmét – De legalább is, a kellettél sokkal gyakrabban megfedkeznek róla! – igen sok baj származott és származik még mindig, mindamellett, hogy egyes dráma- és regényírók, filmrendezők és persze, filmsztárok, igen jól meg tudnak kaszdagodni, e planetáris fogalomferdítésnek köszönhetően. Mindezt csak azért tartottam szükségesnek leírni, a Polaritás törvényéhez írt bevezetésben, hogy amikor leírom azt, hogy a Polaritás törvénye tulajdonképpen az Apokalipszis törvénye, egyrészt, senki ne gondoljon – a világ végének a törvényére –, másrészt viszont, az én szellemi látásmódomat se tévessze össze senki a fent említett hatásvadászó modern, vagy posztmodern szerzők hatásvadászó – írói erkölcsével. Szóval, annak ellenére, hogy a neveltetésünk és a tanítatásunk által liberális - humanistává ferdített képzetrendszerünk és érzelmi világunk erősen tiltakozik ez ellen, valamiképpen el kell mégis fogadnunk legalább a hideg racionalitás szintjén azt, hogy a Polaritás törvénye, nem más mint A SZÉLSŐSÉGES LÉT- ÉS ÉLETHELYEZETEK KELETKEZÉSI SZÜKSÉGÉNEK (a szélsőséges lét- és élethelyetek keletkezési szükségességének) az Egyetemes Törvénye! Ez a szélsőséges helyzeteknek a bizonyos körülmények között való előállási szükségének a törvénye, úgy működik, hogy amikor egy léthelyzet, vagy látálmód nem egyértelmű, vagyis, amikor homályos, vagy zavaros az élet különböző fontos (és súlyos következményekkel jár!) jelenségeinek és folyamatainak az ok – okozati összefüggése, akkor, éppen a spirituális alapoknak és a rendeltetési okoknak a kiderülése érdekében, a Polaritás (Apokalipszis...) Törvénye, egyértelmű és határozottan szélsőséges megnyilvánulási állapotokba - határhelyzetekbe hozza ezeket. Ezért a Polaritás törvénye, a Lilith által felkavart és indukált létezési jelenségek lényegi karakterének és rendeltetési okainak a kiderülése érdekében történő, határhelyzetek és határállapotok elérése szükségességének (szélsőséges helyzetekbe és határ-állapotokba kerülésnek) a törvénye. Ezért társul e törvényhez analogikusan az alkímiai kiegészítés művelet és ezt úgy kell érteni, hogy amikor pl. nem világos egy alkímista számára az, hogy mit akar mondani valaki, aki látszólag bolondokat beszél, ő is rá tesz néhány lapáttal a bolondságra olyan formán, hogy a józizlés és az etika bizonyos határain belül el kezd még nagyobb számárságokat beszélni. Vagy, amikor kétértelműen viselkedik valaki, ő el kezd, esetleg a bosszantás határait is súrolva, még kétértelműben viselkedni, minaddig, amíg az eredeti – kétértelműsködő – személy, le len leplezi a kétértelműségével leplezett igazi szándékait. Az apokalipszis törvénye tehát, a Lilith által az abszolútumban keltett kauzális zavarok lényegi jellege felismerése érdekében létrejövő határállapotok keletkezésének és a határállapotokban (a pszichikai - asztrális és főként fizikai állapotban) történő konfrontációknak (konfliktusba kerülésnek) és a konfrontációkban történő tisztázódás szükségének a törvénye.

A Polaritás törvénye tehát a leleplezésnek és a lelepleződésnek a törvénye, vagyis, a – beszédes – nyilvánosságának és a társadalmi nyilvánvalóságnak a törvénye. (– Amit a pincébe rejtettek, azt a háztetőről fogják a fületekbe kiabálni. –) Az emberi élet folyamataiban ez az individualitáson keresztüli személyesedésnek, a karakter - alakításnak és a lényegi karakter és gyökér-szándék felvállalása szükségének a törvénye. Ez a törvény a részre-tagolódás, a határozott materiális szám-érték, a mérték és a minőség kiderülési szükségének a törvénye. Az alkímiában a kiegészítés (calcináció), művelet általi tisztulási (egyértelmű állapotokba és helyzetekbe kerülési) lehetőségeknek a törvénye. A Polaritás törvénye tulajdonképpen a fizikai létben egyértelműen megnyilvánult, két pólusú Teremtett Világnak, az anyagi poláris végleteiben történő egyértelmű értelmeződéseknek, vagyis a szélsőséges természeti – kozmikus helyzetekben és állapotokban létrejövő felismerhetőségi lehetőségeknek a Törvénye. A megfordulási (a nulla-) ponthoz való eljutásnak, a végső határ elérésének és a határ (nulla) - állapotról való visszafordulási szükségnek a törvénye. Az, aki nem akar róla tudomást szerezni, vagy nem akarja elfogadni a törvénynek az ő mindennapi életében jelentkező, általában a kényelmi és a biztonsági - biztosítási törekvéseinkkel ellentétes megnyilvánulási formáit, illúzió- kergető lesz, érzélgős humanista, aki nem veszi észre, hogy minél inkább akarja a jót és erőlteti a jó megvalósulását, a dolgok és helyzetek annál inkább rosszra fordulnak az életében. A polaritás törvényével nem számoló, a másoknak (és persze, saját magának is) minden áron jót akaró humanista ember, tévelygő, önámító és fantasztá, mint amilyen tévelygő fantasztá ma, majdnem az egész természet-nyomorító, természet-szennyező emberiség és ezt az egyre súlyosabb, sorozatos ökológiai katasztrófák bizonyítják a legjobban. Kérdés, hogy a Polaritás törvénye miatt, mikor áll be az a nagy és végső katasztrófa, amely ráébreszti az embert, hogy ő egyáltalán nem azért létesült az anyagi világban, hogy a fejét a kellemes benyomások homokjába dugva, az anyagnak az egyértelmű és határozott vész-jelzéseit, huzamosan semmibe vegye, vagy elrejtse és elhazudja a nappali ébersége elől? Ezért ma idealista misztikus a legjobb tudós is, vagy a tudományosan absztrakt racionalista művész is, akinek mindennapi ösztön -és vágy élete, a gyakorlati megvalósításai, spontán tettei, tetteinek célja és az egészségi állapota, illetve a jóra való törekvései és a fizikai állapota: a betegségei, meredeken eltérnek az ő erkölcsi igényeitől, a racionális gondolkodásától és elméleti elképzeléseitől. Az, aki a polaritás törvényével nem számol és a

hamis-békés megállapodásra és korrupt kiegyezésre, az ellentétek felszíni elkenésére törekszik huzamosan, a legnagyobb vészhelyzeteket idézi elő mind a személyi sorsában, mind a környezete életében. A föld élő világát kipusztítással fenyegető, „védekező” - civilizációnk nem más, mint a katasztrófa előidézési törekvések gyűjtő helye a Polaritás törvényének a jelzéseivel való, több évszázados szembeszegülésnek, illetve e jelzések valós jelentéstartalmának a félre magyarázásának. Az ipar addig gyártotta az ember számára a természet végletes megnyilvánulásaitól való védekezési eszközeit: a mind melegebb és melegebb ruhákt, házakat munkahelyeket és iskolákat, illetve a kényelmi állapotokat biztosító kényelmes ruháktól és épületektől kiindulva a mind tökéletesebb biztonsági és kényelmi eszközökig és berendezésekig, az öncélú élvezeti és táplálkozási hóbortokat és fantáziákat kielégítő cikkekig, az egész városrészeket ellátó klíma- rendszerekig, amíg az ipari szenny és szmog következtében fellépett a planetáris üvegházhatás. És, még akkor is, ha a világóceán képessé is válna minden ipari szemetet elnyelni és ezért elkerülhetnénk az ökológiai katasztrófát az elkövetkezendő húsz év során, még akkor is, mind a férfiak nemzőképessége sorvadása, mind a nők fogamzó képessége és gyermek-szülési képességének a csökkenése következtében, vagyis a férfiak egészséges sperma-számának a drasztikus csökkenése következtében, száz év múlva nem lesz olyan nyugati típusú civilizációban született utód, aki az ipari termékeket élvezze és aki a gadaságilag biztosított lakásokat használja, hanem csak emigráns gyermek. A polaritás törvényének erre a jelzés értékű következményére – figyelmeztetésére! – igazán oda figyelhetne a külső kényelmi civilizációs megvalósításaira oly büszke ember és meg kellene kérdeznie magától, hogy tényleges spirituális fejlődést ért-e el az emérésig azon része, amely képtelen a saját vér szerinti utódaira hagyni a mindazt, amit anyagilag létrehozott, mivelhogy mindezért nem csak öncélú munkával és kitarással, valamint szemellenzős szorgalommal kellett fizetnie, hanem főként azzal, hogy képtelen önmagát biológiailag reprodukálni? – És nem véletlenül, mivel: „Ami lent van, ugyanaz, mint ami fent van, és ami fent van, az ugyanaz, mint ami lent van.” Értsd alatta, hogy aki lent, a nemzőszerveinek szintjén steril, az szükségképpen fent, a pragmatikus értelmének a székhelye szintjén is steril, kell hogy legyen, vagyis: az a szennyét mélyen a városi kanalizációk rendszeribe rejtő, kényelmi-biztonsági civilizáció, amit a pragmatikus intelligenciájával létrehozott és amiben él, éppen olyan steril, és ezért könnyen fertőzhető és törékeny, mint a biológiai szervezete. – De az újságok és a vizuális média is, nap mint nap hírt ad egy - egy olyan, abszurdnak látszó végzetes balestről, amelyet az agyon biztosított, békés polgárok kénytelenek elszenvedni az agyon biztosított és általánosan konfliktus-mentesre tervezett környezetükkel való, véletlennek képzelt események következtében. Az elsőként a Nemek törvénye szerint differenciálódott embernek a környezetével való, pszichikai és a fizikai egysége elképzelhetetlen a polaritás törvényének számbavétele és tudatos alkalmazása nélkül. Vissza-út (visszazsugorodás) a meg nem-nyilvánulásba (az abszolútumba) nincs, hanem mindig csak előre visz a létezés és az élet útja, a megváltást jelentő, kiegyenlítődési képesség szerzésen alapuló, de az alaptulajdonságokat megőrző, spirituális fejlődés és tágulás irányába. A vissza-út, csak és csakis az elveszejtődésbe, a káoszba, a megsemmisülésbe vezet. Ezért nem is létezik fejlődés kényelmetlen tapasztalatok megszerzése és értelmi feldolgozása, erőpróbák kiállítását követő lelki módosulások nélkül. Mint ahogy nem létezik kiigazítási igény sem, túlélt negatív élet-tapasztalatok és oldott, maghaladott veszesség-tudat nélkül. Nem létezik tehát teljes megmenekülést jelentő egyéni megváltódás, éberem végig szenvedett, a teljes újjászületést előidézni képes, negatív határállapotba kerülések nélkül. („Az elsőkből lesznek utolsók és az utolsókból első.”) Ezért a teremtésben csakis előre, a spirituális tágulás, a spirituális tudatosság, a finomodás és fejlődés irányába lehet haladni, tehát a természet törvényeit elfogadó, azokhoz igazodó belső Világosság és a nyílt Szeretet folytonos egybehatalása és kiegyenlítődése irányába. És semmiképpen nem, a látszat-egység, vagyis a hamis egység és a külvilág átalakításával mesterségesen létrehozott boldogság megszerzése irányába. "A Kettőből az Egybe nem úgy jutok, ha visszafordulok, hanem, ha előrelépek a Háromba." - írja Hamvas Béla a Tabula Smaragdiná- ban. Semmiképpem nem kerülhető ki a Polaritás törvényének az értelmezésekor az Apokalipszis legmegbízhatóbb metafizikai életműje. A Tabula Smaragdinához írt filozófikus esszéjében Hamvas kifejti, hogy a kétezer ötszáz évvel Krisztus előtt működő és tanító Hermetikusok, az általuk használt analógiás logika alapján fogalmazták meg a máig érvényes tanaikat. Szerinte ez a statikusan zárt analógiás rendszerben való gondolkodás ma, a több ezer éves "dialektikusan ésszerű, de nem valóságos és ugyanakkor tragikus" történelmi gondolkodás bukása után, már nem felel meg a történelmi (apokaliptikus) kor azonosság-ellentét logikáját követő gondolkodásunknak, vagyis a megváltás korának megfelelő hármases-egységben való személyes gondolkodás logikájának. Ennek, a Hmvas által a megváltás korának nevezett logikának az érvényessége és használhatósága mind nyilvánvalóbb lesz a történelmi korban létrehozott filozófiai zavarosság után: "Az analógiás logikának a történet előtti őskor (archaikus kor) felel meg. Az azonosság (ellentét) logikának a történelmi kor felel meg. Az (hármases) egységlogikának a megváltás (szabadság) kora felel meg. A szabadság (megváltás) kora a történelmi kort és az archaikus kort nem helyezi hatályon kívül, hanem azokat önmagában úgy egyesíti, ahogy a Három egyesíti az Egyet és a Kettőt." - írja Hamvas Béla a Tabula Smaragdináról szóló, aritmológiai tanulmányában. Miért is fontos tudni mindezt a polaritás törvénye kapcsán? "-Mert a megkülönböztetés következménye lehet az egyesülés, de a minőségtelen szétválasztás eredménye mindenkor és mindenképp csak az összetévesztés, vagyis a konfúzió." - Mondja Hamvas Béla. És tovább: Megkülönböztetni annyit jelent, mint a polaritás törvényét helyesen alkalmazni, vagyis minden minőséget a másiktól külön (minden személyt a másiktól külön) mint önálló egységet (szabadon) megérteni és felfogni. „Csak pontosan megkülönböztetett minőségek és elemek (személyek) egyesülhetnek (minősülhetnek egybe). A szétválasztott, de nem megkülönböztetett minőségek (személyek) csak összezavarodnak, és nem hatják át egymást az egység és a szabadság szellemében. A tulajdonságok (minőségek) egymástól való pontos megkülönböztetése, magában hordja azok egyesülését. ...” „Ki van zárva, hogy meg nem különböztetett elem a másikkal egységbe tudjon lépni. Legfeljebb vele összezavarodik. És: KI VAN ZARVA, HOGY AZ EMBER, AKI NEM TELJESEN SZABAD, A MASIKKAL KÖZÖSSÉGET ALKOSSON. Ki van zárva, hogy az emberben egység támadhasson az összes tulajdonságok és képességek önállósága nélkül. Ha az elemek között

egyenlőség van, az egység lehetetlen, mert az egyenlőség az egység megrablása. Ahol egyenlőség van, ott az egység ki van zárva. Önmagammal nem egyenlő vagyok, hanem egy. A fiú az atyával nem egyenlő, hanem egy. ”

„A személy egyetemessége nem polaritásában, hanem trinitriátus voltában nyilatkozik meg. Ugyanis a nemiség polaritását magában hordja ugyan, de azt ellenpontozza a másik nem ellentétes polaritásával és a kettő közepében ott áll az egységesítő szellem. A személyben a hím nem (lélek, Egy, elektromos, kiáradás, kisugárzás, aktív, termékenyítő) és a nőnem (test, Kettő, magnetikus, vonzás, beáramlás, passzív, befogadás, termékenyülő, stb.) közepe a Három, vagyis a Szellem." (Hamvas Béla: Tabula Smaragdina.) E kis alkímiai kitérő után, amelyből kiderült, hogy az apokalipszis törvénye a megkülönböztetés és a megnevezés érdekében, vagyis a Lilith-zavaroktól való megszabadulás érdekében létezik, vegyük vizsgálat alá a Polaritás Törvényét a Hermetikusok megfogalmazásában: "Minden ami megnyilvánult dupla. Minden dolognak két pólusa és két véglete van. A hasonló a nem hasonlóval egy lényegű. Az ellentétes pólusoknak egy a lényege, de különböző vibrációs fokozatokon léteznek. Az ellentétek érik egymást. Minden igazság csak fél igazság és minden paradoxon feloldható." - Minden ellentét kiegyenlíthető. A polaritás törvénye alapján tehát, minden dolognak, folyamatnak, jelenségnek két ellentétes pólusa van és ezek a pólusok egyazon dolognak vagy jelenségnek a szélsőséges, ellentétes és különböző megnyilvánulási formái, egymással ellentétes szélsőséges állapotai. A komplementerei. A pólusok közötti ellentétek az Abszolút Szellem állapotában nem léteznek. Ott a feszültségek nem ellentétek, hanem a Lilith hatására zavartan árnyalódott azonosságok. Ezért, a fizikai - anyagi megnyilvánulások világában, a teremtésben is, az ellentétek nem mások mint egyazon jelenség (őserő) különböző vibrációs szinten létező megnyilvánulásai. Így például a forró és a hideg, annak ellenére, hogy ellentétes megnyilvánulási formák, valójában a hőnek nevezett jelenségnek a jelenléte és hiánya, illetve a hőnek a különböző vibrációs fokozaton álló megjelenési formái. Ha megfigyeljük a szobahőmérőnk például, soha nem leszünk képesek egy fix pontot meghatározni, ahonnan a meleg kezdődik és ahol véget ér a hideg. Ugyanezt a jelenséget észlelhetjük a világosság és a sötétség esetében is, amely jelenségek a fizikai fény jelenségnek egy adott térben való teljes, vagy mérsékelt fokú létezésének, vagy teljes hiányának a következménye, illetve a fénynek különböző vibrációs szintű megnyilvánulási szintjének a következménye., és ezt a kettő közötti különbséget mindössze a két vibrációs fokozat különbsége határozza meg. De vegyünk egy összetettebb pszichológiai példát: a szimpátia és az antipátia, a szerelmi odaadás és a szerelmi gyűlölet esetét. Ez a két különböző lelki állapot, látszatra teljesen különbözik egymástól és ellentétes egymással, de ha jól megvizsgáljuk őket, kiderül, hogy mindkettő egyazon kauzális jelenségnek: a karmikus kapcsolódásnak és harmóniába kerülési kényszernek (provokált kiegyenlítődesi szükség-állapotnak) a különböző vibrációs szintű megnyilvánulási formája. Ezért lehetséges az, hogy ugyanaz a személy, egy nagyon kis időintervallumon belül is, mind a két érzés átélésére és kinyilvánítására is képes, ugyanazzal az egy személlyel szemben. Főképp, akkor, ha az illető személyi horoszkópjából kiolvashatóan, a lelki-szellemi struktúrájában túlnyomó többségben szerepelnek a tűz és a levegő elemek szerinti karmikus vonások. Ha tehát a Lilithje és a Sárkányfarka ezek valamelyikében áll.

A polaritás törvényének a megismerésével és megfigyelésével, valamint a törvény tudatos alkalmazása segítségével maximálisra tágíthatjuk mentális képességeinket – tudásunkat, szellemi tisztánlátásunkat. Mert amennyiben elfogadjuk azt a tényt, hogy már csak a spirituális fejlődésünk érdekében is, időnként és bizonyos körülmények között, igen is, természetes és szükséges hogy határhelyzetbe - határállapotba kerülve cselekedjünk (És ugyanúgy elfogadjuk azt is, hogy a körülöttünk élőknek, a szeretett családtagjainknak szintén szüksége van erre!), a kiegyenlítődesi képességeink elnyerése érdekében, magyarul: az egészségünk megőrzése érdekében, akkor, nem csak hogy nem hadakozunk az ilyen, feszített figyelmet, türelmet, kitartást és koncentrációt igénylő kényelmetlen fizikai és lelkiállapotok és élet-helyzetek bekövetkezésével szemben, hanem mi magunk örködünk afelett, hogy a Ritmus és s ciklus törvényével is összhangban, folyamatosan, vagy amikor ez szükséges, akkor ezek a szélsőséges határ-helyzetek, akár természetjárás, akár küzdősportok gyakorlása által, de ellenőrzötten és ellenőrizhetően bekövetkezhessenek. (Ilyenek a köznapitól eltérő erőfeszítést és figyelmet igénylős sportolás, vagy esetleg a spirituális megvilágosodást is előidézőni képes, kreatív egyedüllét, valamint a mágikus és a kiegyenlítődesi képesség megszerzése és fenntartása szempontból igen nagy fontossággal bíró böjtölés is, amelyek régebb pl. megelőztek minden vallásos évfordulót és ünnepet.)

A mai ember ebből mindössze annyit tart be, hogy a vallásos ünnepeket megelőző időszakban pl. ahelyett, hogy elvonul és lecsendesedve gondolkozna, vagy meditálna, mesterséges boldogságkeltési céllal: ajándék vásárlás miatt, össze - vissza nyüzsög és az ünnepek idején mindent össze vissza eszik és iszik, és rossz lelki és testi közérzet formájában és betegség formájában, szélsőséges esetben utcai baleset formájában éli meg azt a határállapotot, amit elvonulással és böjttel, egészségesen és jó érzésekkel kellett volna megélnie.

Ha tudatosan kapcsolatba lépünk és harmóniában élünk a polaritás törvényével (Pl. rendszeres sportedzések formájában, vagy természet-járások formájában, ahol, maga a természet részesít a polaritás törvényének megfelelő élményekben.) és nem hagyjuk, hogy kizárólag kényelmi - biztonsági szempontok és mesterséges boldogság keltési (élvezet hajhászási) képzetek szerint folytassuk az életünket, lehetőségessé válik az azonos jelenségeknek a pozitív (az egyetemes evolúcióval nem ellentétes) és negatív polaritású megnyilvánulási formákkal való harmóniába kerülés, a polaritás egészséges átélésére való ráhangolódás. Sőt: amennyiben ebben tapasztalt személyekké válunk, a hozzánk közelálló, de a kényelmetlenséget és a számukra bizonytalanak tűnő állapotokat kerülő személyek alacsony vibrációjú lelki állapotát is, áthangolhatjuk magas vibrációjú spirituális megvilágosodási képességgé, kiegyenlítődesi élményekké, alternált átélési képességgé. A fontos mindig az odafigyelés és a megkülönböztetési képesség fenntartása ahhoz, hogy mindig a tárgyi és a szellemi valóságnak, tehát a valóságnak megfelelően, helyesen értelmezni és értékelni tudjuk a környezetünkben létező és végbemenő folyamatokat és jelenségeket.

Ha megértjük, hogy a szélsőséges helyzeteket és ellentéteket tulajdonképpen az egységbe való visszakerülés, tehát az egységesülés szüksége hozta létre. Azt, hogy a Fehér is és a Fekete, a hideg és a forró és a többi szélsőséges ellentétes állapot is egyazon jelenségnek a két különböző polaritású megnyilvánulása, és ha megértjük azt, hogy a szélsőséges és ellentétes megnyilvánulási formák, vagyis a polarítások nem és nem (!)

azonosak a nemek különbözőségével (Hogy tehát a nemek szerinti, lényegi különbözőség, nem és soha nem azonos a polaritás szerinti nem-lényegi, hanem mindössze állapot szerinti különbözőséggel!) akkor nem ellenkezünk és ellenkezve nem erőszakoskodunk az ellentétes természeti és pszichikai jelenségekkel szemben, valamint ezeknek a kiegyenlítődési, illetve különbözőségi törekvésével szemben, és mindig fogjuk tudni, hogy mikor mit kell tennünk, mire kell törekednünk a megváltásunk érdekében (Hogy tehát mikor kell dolgoznunk vagy pihennünk, mikor kell harcolnunk vagy békét kötnünk, mikor kell koncentráltan figyelni, vagy gondolkodni és mikor kell elvezülnünk, vagy szórakozni, stb.) és azt is, hogy a poláris szélsőségekben megtisztított imaginációs - kiegyenlítődési képességeink segítségével, hogyan lehet rendezetten harmonikus vibrációs állapotba hozni a lelki világunkat. És hogyan hozhatjuk harmóniába a lelkünket a környezetünkkel, az adott kényelmes, vagy éppenséggel poláris, tehát drámai sorskörülményeinkkel. Az ideatestünket, a pszichikai és a fizikai testünkkel. Ezt a polaritás törvénye és a kiegyenlítődési szükség szerinti mentális törekvést nevezik a Hermetikában mentális transzmutációnak. E magas fokú éberséget és nagy türelmet igénylő transzmutáció segítségével, a külső rosszat (határ állapotot) mindig belső tudásssá és kiegyenlítődési képességgé (spirituális tágulási folyamattá, megvilágosodási élménnyé, vagy szeretet - áramoltatási folyamattá és ezáltal boldogság - érzéssé) változtathatjuk a saját személyünkben. Így a személyünkön belül, a belső élményeink által, harmonikusan kiegyenlíthetjük környezetünket a Vibráció és a Képzelt törvénye tudatos alkalmazásával. Tudatos változtatásnak, vagyis mentális alkímianak is nevezhetjük ezt a Poláris eljárást, vagy fehér mágiának. És ha már itt tartunk, azt is elmondhatjuk, hogy mindazok, akik nem ismerik és nem tudatosan élik meg az egyetemes törvényekkel való „objektív” (tehát az ő akaratuktól függetlenül is létező) külső-belső kapcsolatukat, akarva, vagy akaratlanul, de fekete mágiában élnek, mivel, ahelyett, hogy megoldandó problémaként fognák fel a poláris (szélsőséges) élethelyeteket, gondolatban és érzelmileg is ellenségeskedve e kényelmetlen helyzetekkel szemben, szünetlenül negatív szuggesztiókat (sötét és tragikus színezetű jövőképeket) hoznak létre a képzelet- és gondolatvilágukban, és alacsony vibrációkat hordozó, ellenőrizetlen lelki élményekkel és folyamatokkal, vagyis negatív jelen-képzetekkel és jövőképekkel küzdenek önkéntelenül és öntudatlanul. Negatív, és mivel vissza ható, ezért rájuk nézve is káros, mindig a rosszra, a bajra és a veszedelmekre, vész-helyzetekre és végzetes állapotokra hangolódó (ráállított) félelemteljes érzelmekkel és vészterhes sors képzetekkel ugyan, de ezen esetleges negatív sorshelyzetek megoldására, amelyeknek a bekövetkezésétől rejtetten, vagy nyíltan, de gyakorlatilag folyamatosan félnek, teljesen felkészületlenül kénytelenek élni. És mindezt csak azért, mert nem ismerik, illetve nem ismerik el, a saját életükben a Polaritás törvénye következményeinek (megnyilvánulásainak) a jogosságát. És állandóan lázadoznak, ellenkeznek képzeletben és gondolatban és érzelmileg a náluk, illetve az akaratuknál és a kényelmi - biztonsági vágyaiknál erősebb törvényekkel szemben, amely ellenkezés, ahelyett, hogy kivédené, semlegesítené a törvények hatását, éppen, hogy kiváltja azoknak a szélsőséges sorshelyzetek bekövetkezését, amelyekről félve képzelegnek, ahelyett, hogy kivédené, vagy semlegesítené azokat. Így mindössze annyit érnek el, hogy csak felerősítik a bennük és általuk is működő törvények által, és főként az utomatikusan működő mágikus erejű, önkéntelen képzeletük által által, az egyéni karmájuknak a zavaró hatásait. Azt, hogy viselniük kell és el kell szenvedniük a tudatlanságból és szeretetlenségből, vagyis a karmikus egoizmusukból és ennek megfelelő rejtett agresszivitásukból eredő félelmeik megvalósulásával járó sors-konfrontációt. A külső anyagi világbaba vetített, faragott képű démon-képzetből eredő ellenséggepeikkel és végső soron: a két pólusú teremtés (vagy legalábbis a két pólusú irányítottság és befolyásoltság) tévképzetében gyökerező racionálisnak gondolt hitüknek a következményeit. Aki nem érez rá, vagy nem ébred rá valamilyen módon, vagy nem lesz rávezetve akár tudatos okítással (neveléssel), akár úgymond véletlenszerűen (A sors-vizsontagságai által) a fizikai dimenzióban (a földi életben) megnyilvánuló Poláris és szélsőséges élethehelyeztek fontosságára, vagyis, aki nem jön rá a földön (természetben) való létezésnek és a testben való lét-állapotnak a rendeltetésére és funkciójára, az nem is értheti a sorsa logikáját, vagyis a szellemi öntudatnak és ez által az Isteni szellemnek az emberi testben való létezése értelmét sem, és annak az élete, lett légyen bármilyen értelmes személyről szó, vagy bármilyen jó és pozitív, veleszületett személyi tulajdonságokkal és képességekkel rendelkező személyről szó, és továbbá: lett légyen bármilyen szerencsés csillagzat alatt született személyről is szó, annak az élete előbb - utóbb (legkésőbb öreg korában) zavarodottá, értelmetlenné és ez által felesleges testi betegségek által okozott szenvedésekkel, örömben és derűsen telt napok helyett, ürozzel és keserűséggel telt sorssá változik. A fizikai világban élesen megnyilvánuló polaritás által a fizikai létnek és a biológiai létezésnek van ugyanis a leg nagyobb és legfontosabb szerepköre a megváltásban. Vagyis, abban a teremtés előtt a Lilith által felbolygatott és egymással szembe kerülő, egymás szétzúzására, kizárására és minden fajta, más módon történő tönkretételére igyekvő abszolút léterők között megvalósuló kiegyenlítődési folyamatban, amit egyetemes megváltásnak nevezünk. Ezt megváltás felé vezető „lét-programot” az Abszolút lét-tudat indítja el, annak érdekében, hogy ez által egyenlítse ki egymással és újra egyesítse a Lilith által szétbontott elemeit és így mentse meg önmagát. - Jézus, mind ennek, az egyetemes kiegyenlítődési lét-rendeltetésnek az első felfedezője (A megváltás hirdetője és tanítója), annyira fontosnak találta a fentiek a megértését (Az ember számára a legfontosabb tudni valók megértését és ennek a természeti sorsnak az elfogadását!), hogy ennek a poláris-sors elfogadásán alapuló kiegyenlítődési szükségnek a szimbólumává változtatván önmagát a halálában, tudatosan provokálta mind a zsidó vallásvezetőket, mind a cinikus Poncius Pilátust, és általuk keresztre feszítette magát. (A keresztes - Amint azt a kereszténység és az asztrológia szoros kapcsolatáról szóló tanulmányomban erre rá mutattam! - a természeti élet által lehetővé váló sors-értelmezési lehetőségek feltétlen elfogadásának és a személyesen megtapasztalt és átélt természeti - földi jelek és jelzések megértésének, vagyis a Szaturnuszi őselvvel való azonosulás szükségének a jele!). Így tanítván és felejthetlenné és kikerülhetlenné téve ezzel, az utolsó, beavatási leckéjével (Az emberi szívből kitorúlhatetlen keresztes-feszítetttség szimbólumával.) az egész emberiségnek a személyi sors-felelősség és a megváltás tanát. Ez szerint, a szellemi jelenségeket és folyamatokat tükröző, illetve a szellemi információt magába befogadni, őrizni és vissza adni képes anyag természetes állapotaiból és tükör-jelzéseiből kell és lehet elsősorban a lényegi sors-következtetéseket

levonni. Vagyis: a szellemi erők által létre hozott és azok által működtetett anyagi világnak a szimbolikus jelzéseiből kell tanulni, és nem a mágikus – misztikus fantazmagóriákból! - Az a személy tehát, aki leginkább ismerte a szellemi világ törvényeit és a sorsmechanizmusokat, nem tért ki mágikus erejű misztikus trükköket alkalmazva a sorvallalás elől, hanem tudatosan elfogadva, szembe ment azzal, jelezve az által, hogy ezzel a végső tanításával, a halálában az egész emberi lét rendeltetésének és céljának a szimbólumává változott. Azt, hogy nem létezik fontosabb dolog az ember életében, mint a tudatos sorvallalás, amelyben igen is léteznek „beszédés” szélsőségek, mert csak és csakis azok képesek ráébreszteni a közömbös, és a jóléti és az élvezeti hajszába beleszédült embert a látszatokon túli valóságra, azok által történhet meg a tehát helyes és a spirituális sors- értelmezés, ha előbb a természeti létezés rendeltetése (Pl. a testi és a lelki fájdalom metafizikai értelme) meg van értve, fel van fogva és el van fel van fogadva a személy részéről. Az tehát, amit minden, de minden elfogadhatónak vélt életnyerési lehetőségben bízó humánus értelmiségi, valamint minden magát kereszténynek képzelő pap, vallásos vezető és minden misztikus és mágikus hetet-havat összehordó mystész (Újabbán: ezoterikus terapeuta és tanító) csoda-guru, szent és égi geometrikus, és vajákos csodabogár–kozmetikus elsődlegesen nem ért, nem más mint az, hogy az anyagnak, illetve az anyag léte által keletkező tárgyi valóságnak (rögzíthető, tehát nem letagadható, és nem megmásítható tárgyi információnak), valamint a tárgyi valóságból levonható, vissza-következtetési lehetőségeknek (a szellemi megértésnek), fundamentális (szakrális!) funkciója és kihagyhatatlan fontossága van mind az egyéni megváltódásban, mind az egyetemes kiegyenlítődség által elérhető abszolút lét helyre-állításában, a megváltás létrehozásában. A volt-feleségemnek egy amerikai csoda-kurzusnak, majd az önmegvalósító (Szahadzsa) a joga-tanfolyamnak a misztikus tanaitól való meghatódása és a szó szoros értelmében vett észveszejtése, azért vágott annyira mellbe (És amitől egyből tudtam, hogy amennyiben tényleg csodákra adta a fejét, a házasságunknak befellegzett, de mégis, az utolsó percig reménykedtem, hogy felébred.), mert korábban ezerszer elmagyaráztam neki is ezt a tényt. Vagyis azt, hogy miért figyelmeztet arra Jézus, hogy gyümölcseről ismeritek meg a fát! (Tehát az anyagi megvalósításáról: realizációjáról ismeritek meg az ember valós értékét.) És persze, mindazt, ami az anyagnak és a tárgyi valóságnak ebből a különleges szerepéből következik. Vagyis azt, hogy egyetlen más, létezési forma sem képes arra, amire a poláris állapotokat kiélező és felerősítő anyag. Nevezetesen arra, hogy az anyagi struktúrákat és energetikai potencialitásokat létrehozó, vagy a hozza érkező és a belé érkező szellemi információt

- 1) az információ által generált formaváltásokkal és formaváltozásokkal, egy- az egyben vissza tükrözze. Vagy, hogy
- 2) vissza tartsa és raktározza (Befogja és tárolja), vagy
- 3) befogván az információt, magán keresztül tovább vezesse. Illetve, hogy
- 5) a befogadott információ és energia hatására, lényegi minőséget változtasson és átalakuljon más anyagi állapottá. És, ha hosszabb, vagy rövidebb időre is, de ebben az új formában maradván a negatív információktól megtisztuljon (A víz pl.). Vagyis: az anyag képes arra, hogy az ember érzékszervei és azokhoz kapcsolt értelme által, ellenőrizhetően tükrözze az őt létrehozó és a lényegét képező, vagy a később belé hatolt és a formáját, vagy a létállapotát megváltoztató szellemi információk minőségét. És ez által az anyag egyértelmű leleplezőjévé válik az anyag által leképezett és az anyag által tükrözött szellemi folyamatok jellegzetes Lilith-töltetének! Minden más létezési formában az információ zavartalanul tovább halad és szétáramlik – szétgomolyog és szétfoszlik köd szerűen, és persze, annál jóval gyorsabban, mint a fizikai köd. És ez akkor is így van, vagyis, akkor is eltűnik az információ, ha lényege szerint változatlan marad és akkor is, ha lényegét képlékenyen megváltoztatva, valami más idearendszerré változik. Ezért, csak és csakis az anyagban, illetve az anyagi létezési forma információ-tükrözési és az információ-tárolói, információ-rögzítői tulajdonsága miatt, lehetséges számunkra - Anyagi testtel és szervekkel bíró lények számára! - az információ-olvasás és az információ-értelmezés, és persze, a tárolt, vagy olvasott - értelmezett információnak a visszahívása és az egyszerű, vagy többszörös, de mindig megbízható információkhoz vezető felülvizsgálata. Vagyis: az a cáfolhatatlan és rejthetetlen és hamisíthatatlan tárgyi igazság, amely az „Ami fent van, ugyanaz mint ami lent van” abszolút lét elv alapján, tökéletesen, tehát nem elferdítve, nem homályosan és zavarosan tükrözi a szellemi valóságot. Hogy ez miért annyira – szakrálisan! - fontos? Éppen azért, mert az anyagnak az akadály, illetve tükröz, vagy befogó - kaptáló, rögzítő tulajdonsága nélkül, lehetetlen ellenőrizni és kiszűrni, majd megállítani és megszüntetni az idea-világnak és a szellemi világnak, sőt: az asztrális (érzelmi és érzéki) világnak a Lilith- hatásai által okozott torzulásait, szennyező, romboló és önromboló természetét, az öncélú és önveszejtő örvénylését. Azért válik ugyanis Teremtővé a Lilith által megzavart abszolút lét és azért hozza létre végül ezt, a szakrális tükrözői és rögzítői tulajdonságokkal rendelkező anyagi létformákat, és főképpen: azért jött létre a végtelen anyagi univerzumban egy ilyen galaxis (Tejút), és abban azért jött létre egy ilyen bolygórendszer (Naprendszer), és azon belül egy éppen ilyen összetett mozgású és vegyi összetételű bolygó, amelyen lehetővé vált a szellem által működtethető és ellenőrizhető és értelmezhető biológiai struktúrák – Földi lények! - kialakulása, hogy azokban tükröződve, tehát azoknak és annak (Az embernek!) a segítségével, a Lilith által okozott, zavarodottságtól, kábulattól, fertőzöttségtől és torzulásoktól megszabaduljon. Mert ami „lent”, tehát a látszólag a gravitáció ereje által sűrített és szilárdított anyagban van, ugyanaz van „fent” a szellemben, az ideavilágban is! És ezért ennyire egyedülálló és rendkívüli és fontos az anyag és a természeti létezés: Mert képes visszatükrözni, és megbízhatóan pontos információt adni arról, hogy mi történik a legmagasabb – legfinomabb – dimenziók szintjén. És semmilyen más létforma nem képes erre és semmilyen más létformának nem lehet ekkora és ennyire kihagyhatatlan szerepe a spirituális és a kauzális kiegyenlítődség lehetőségeiről szóló információ-olvasásban, értelmezésben, vissza-közvetítésben és a visszavezetésben! Ezért szakrális a polarításokat felerősítő és kienelő anyagi világ, ezért szakrális a föld, ezért szakrális az élet és ezért szakrális az embernek a teste, illetve az embernek a megváltódási képességek megszerzésére „beprogramozott” földi sorsa, a gyakorlati sors története, és a boldogságra (kiegyenlítődségre) való törekvése! Ezért szakrális a kereszt, ami nem más, mint az anyagi világ e szakrális mivolta tudatosításának és elfogadásának az ősi szimbóluma. Ebből, a szakrális szaturnuszi – (És ezért majdhogynem csálhatatlan!) - szellem – anyag, anyag - szellem relációrendszerből nyeri az asztrológia azokat a személyi

sorsprogramokra vonatkozó, abszolút biztos információit, vagyis azokat, a spirituális-energetikai struktúra-tömörülések minőségére (egyéni karmájára és megváltási, megváltódási sorsprogramjára) vonatkozó információt, amelyekből akár még bizonyos jövő sors-eseményeket is ki lehet számítani (Sajnos!), és amely szellemi folyamatokat, semmilyen más tudomány-ág nem képes ekkora egzaktással megállapítani. És ezért megváltás ellenes, és ezért Isten ellenes, és ember-ellenes minden tárgyi hamisítás, minden információ – ferdítés, minden hazudozás, kábulat, ámitás, intrika, korrupció és mindenféle csalás. Ezért a lehető legfőbb vétek az emberi életben, az információferdítés, vagy az információ-titkolás, a valóság-hamisítás, az információ-rejtés, a titkolózás, vagyis az anyag által biztosított tárgyi információ elrejtése, elferdítése, megmásítása, hamisítása. De éppen ennyire szakralitás - ellenes, és megváltás ellenes és rendeltetés-ellenes az önámítás és az önkábítás is! És ezért jelenik meg idejekorán, előbb, vagy utóbb a halál, de legalább is a végzetes korlátozás és a helyben tartás „átka” (A fejlődésre és a boldogulásra való képtelenség) a valóság-hamisító hazudozó és csaló személyek sorsában. Ezért jelennek meg a leépítés és a leépülés, a teljes visszafordítás – visszaküldés (Szaturnusz) angyalai (Sorserői. - Adott esetekben éppen cukorbetegség, rák-betegség, baktériumok és vírusok, vagy funkcionális szervi deregulációk formájában is.), azoknál, akik túl sokáig és akkora mértékben hazudoznak és csalnak, hogy egy idő után, már maguk sem képesek megkülönböztetni a gyakorlati valóságot, attól, amit arról ők hazudtak, és így a valós kiegyenlítődést és a valós kiegyenlítődés által biztosított egységesülést lehetetlenné teszik. Tehát, előbb utóbb bekerülnek a megsemmisülés hosszú, vagy gyors kimenetelű örvénynek a vonzásába azok, akik a megváltás földi megvalósulási lehetőségeit gyengítve, vagy azt önkéntelenül blokkálva, igen erősen elferdítették elsősorban önmagukon belül, az ő személyi tudatuk legfinomabb mélységeiben élő abszolút tudat számára, a tárgyi (anyagi) valóság által tükrözött és tárolt, spirituális (erkölcsi) információt. Vagyis, azoknál akik sokáig hamisították és titkolták a szellemi folyamatokat és jelenségeket értelmező – megváltó tényeket: a lényegi értelmet: a Világosságot. Ezért kell megszűnnie a természetes élet-ciklusa előtt tehát 84 éves kora előtt, minden olyan személynek, aki a tárgyi valóság által tükrözött szellemi információt valamilyen módon, huzamosan és intenzíven rejt, vagy titkolja. Ezért kell megszűnnie minden emberi kapcsolatnak, amelyben az igazság (Plútó) fénye egy bizonyos mértéken felül kiveszik, vagy el van titkolva valamely fél részéről, és a Szaturnusz szellemisége az, amely ezt a mértéket és arányt megállapítja és az életet, vagy a személyi kapcsolatot, vagy kapcsolatrendszerét előbb elzárja, majd elfojtja és megszünteti. Az anyagi poláris drámai (apokaliptikus) létállapot és a természeti (fizikai és pszichikai) életnek a spirituális-tükör és szellemi adatrögzítő (Szakrális!) mivoltának és funkciójának a megváltás elérésében elfoglalt kikerülhetetlen és nem eléggé hangsúlyozható fontosságát, a keleti misztika (Véda, Buddhista tanok, Jóga, stb.) egyáltalán nem érti. De legalább is, azt messzemenően ignorálja. (Lásd ide vonatkozóan kiemelt fontossággal bíró, keleti aszkéta- tanokat és az öncélú fakír-gyakorlatokat, a steril aszkétai és fakír életcélokat.) Ezért képtelen levonni az anyag visszajelzéseiből a gnosztikus alapállás segítségével történő logikus következtetéseket. Múló illúzióként kezeli ugyanis, a megváltás magvalósítása feltételeit jelző és az egyetemes törvények szerint strukturálódó anyagi formaváltások jelzéseit, de főként az emberi test fájdalom- és örömjelzéseit. Sőt: azok megszüntetését célzó módszereket és gyakorlatokat dolgozott ki a történelem során! Vagyis a fájdalom, a betegségek és a nyomor üzeneteivel szembeni közömbösség szükségét hirdeti! A keleti misztika megelégszik a metafizikai jelenségek és kinyilatkoztatások elméleti (spekulatív filozófiai) értelmezésével, miközben az anyagnak a szellemre visszaható üzeneteit, valamint az anyagi törvényekből és az anyagi formák változásaiból kiolvasható lényegi és kauzális információkat ignorálja, elveti, de legalább is, az azokkal szembeni közömbös magatartást és alapállást, a fájdalom és mindenféle más érzékelés megszüntetésének a szükségét tanítja. Ezért idegenkednek a Joga-guruk, a rejki mesterek és más vajákos szent-jelöltek a misztifikáció-mentes asztrológiától, azt hirdetvén, hogy az asztrológia által jelzett karmikus meghatározódások, egy csapással megszüntethetők és meghaladhatók a joga misztikus meditációi által. A keleti spirituális vakság tehát akkora, hogy egy törékeny kicsi albán apácára – „Terés anyára” – volt szükség, hogy a keleti misztikusokat elgondolkoztassa és felmutassa azok számára az áldozathozás és a kegyelet-gyakorlás, a közvetlen és gyakorlati segítségnyújtás, az együttérzés és a gyakorlati törődés fontosságát! És ennél a pontnál elérkeztünk el a Polaritás Törvénye szélsőségesen (a mindennapi élet szintjén egyesek számára tragédiák formájában jelentkező) apokaliptikus hatásának az értelmezéséhez. Meg kell vizsgálnunk tehát, hogy a Polaritás törvénye miért változik a katasztrófák és a tragédiák törvényévé bizonyos szélsőséges helyzetekben? Amint korábban írtam, a Polaritás törvénye a szélsőséges megnyilvánulások szükségének a törvénye, és így analogikusan a Mars és az Uránusz által megtestesített ősi teremtő erő és a Kiegyezés (Calcináció) alkímiai művelete, valamint a határállapotokat őrző és ellenőrző Szaturnusz által megtestesített őserő kapcsolódik hozzá. A Mars az abszolút szellemnek a teremtést elindító és a teremtési folyamatokat állandóan fenntartó őserője, valamint ennek a szellemnek a teremtés határállapotaiban (a természeti világban) történő feltétel nélküli (minden természeti, vagy mesterséges korlátot leromboló) megjelenésének az őserője. Ezért a Marsi őserő hatására a dolgok és jelenségek, nem csak beindulnak, de egy bizonyos létezési határon túl, mindig eljutnak egy bizonyos szélsőséges megnyilvánulási formához (háborúhoz, tragédiához, megrázó sors eseményhez, betegséghez, balesethez katasztrófához), vagyis az egyik szélsőséges pólus szerinti megjelenéshez, szélsőséges formához. Ezáltal egyértelművé válik az, hogy miféle jelenséggel és milyen esszenciával állunk szemben: mi is az amivel találkozunk? Pontosabban: mi is az, amivel mindaddig elkerültük a szembesülést, és a szembenézést, hogy mi az amivel nem akartunk számolni és konfrontálódni, mi az amit elrejtettünk önmagunk elől még gondolatban is és így megfosztottuk magunkat annak a lehetőségétől, hogy fizikailag, vagy pszichikailag kapcsolatba kerüljünk és ezáltal harmonizálódjunk és kiegyenlítődjünk vele? Például, a háborúba sodródás és háborús tragédiák esetén, akárcsak a közúti balesetek esetén, elmondható, hogy az igazság kimondásának a sorozatos egyéni elmúlásztása, az igazság elrejtésének, illetve az igazságért való harc hizamos és többszörös elutasításának, kikerülésének a következtében kerülnek az emberek ilyen szélsőséges és csoportos tragédia-állapotok örvényébe. Az egész anyagi (fizikai) világ, amely végülis olyan atomi részecskékből tevődik össze, amelyeknek a 99,9 százaléka üres térből áll és az ezen a téren belül, az

atommag körül mérhetetlen nagy sebességgel körben forgó szubatomi részecskék képezik az atomnak az anyagát, amelyek végső soron szintén csak olyan alacsony rezgési állapotba került energianyalábok, amelyek sűrűsödött információt és egyedi kódokat tartalmaznak. Végülis ezeknek az egymástól függetlenül és állandóan mozgó energianyaláboknak a seregei képezik azt a számunkra szilárdnak tűnő létezési állapotot, amit anyagnak nevezünk. Ebből, a határ állapotba került, információs - energetikai nyalábokból kialakult organikus természet, illetve a biológiai élet, nem más mint a Teremtés rendezett határállapota, határlét-tudata, amely által és amelyből vissza kell fordulni a megváltódási folyamatok irányába az abszolút léttudat személyi megvalósítása irányába. Az embernek mint Isten Első Ideájának (Adam Kadmon), illetve mint Isten határ állapotba került ősideájának az a dolga, hogy saját lényén (személyén) keresztül, saját természeti részével és az által, közvetlenül megtapasztalja, megértse és átvilágítsa, majd a benne szunnyadó kiegyenlítődések megszerzése által, a fizikai létben (is) megnyilvánuló Megváltódási – kiegyenlítődései lehetőségek felé irányítsa, a Lilith-zavarokkal impregnált tudattalan képzelete idea-elemeit. Az ember ősideájának és ezáltal minden egyes ember személyének megváltó funkciója, az Abszolút-állapotot visszanyerő szerepe van a létezésben. Nincs ettől az egyetemes funkciótól különválasztható rendeltetése és célja egyetlen (egyéni) emberi életnek, vagy ha úgy tetszik, egyetlen emberi léleknek sem! Ez az eredeti rendeltetésnek a beteljesítése, illetve a spirituális összeköttetésnek a megvalósítása és folytonos működtetése a fizikai létnek a jelzés-értékű közvetlen megtapasztalásán keresztül értelmezéseken múlik. Annak a következtében viszont, hogy a Polaritás törvénye miatt, ez a közvetlen tapasztalás nem jár mindig kellemes érzésekkel és az anyagi formákkal való konfrontáció kényelmetlen, az ember egész értelmével és képességével azon munkálkodik, hogy ettől a közvetlen – kellemetlen - tapasztalástól megkímélje magát és, hogy a közvetlen tapasztalatokkal szemben bebiztosítsa magát. Az emberiséget katasztrófába és nyomorba sodró, politikai és gazdasági ambíció, illetve az önkényeskedés és a rejtett agresszivitás, jelentéktelen ehhez, a természet- ellenes, és közvetlen tapasztalat-ellenes védekezési – elhárítási törekvésünkhöz képest. Az egészségünk megbomlását előidéző lét-képzeleti tisztánlátás elvesztéséhez, illetve a természettől és az Istentől való elszakadáshoz vezető téves alapállást elsősorban a Polaritás törvényének a hatásaival szembeni védekezési törekvéseink hozták létre és ennek a téves alapállásból eredő tudományos - politikai törekvéseknek a fenntartása és a fokozódása sodorja ma az ökológiai katasztrófa felé az emberiséget és a természetet. A mai civilizációs katasztrófa-helyzetnek az első és legfontosabb okát nem is a gazdasági kapzsiság és nem a hatalmi törekvések képezik. A katasztrófa-helyzetet a fájdalom megszüntetésére, a természetes fájdalmakat és a természetes nehézségeket okozó összes lehetőségeknek a kiiktatására való tudományos - technikai törekvéseknek (a természettel való közvetlen kapcsolatból eredő kellemetlenségek, nehézségek elhárítására való humanista törekvések, vagyis a Polaritás Törvényének a természetes tapasztalatok általi átélésével szembeni védekező törekvéseknek) az együttese hozta létre. A Teremtés ős-oka, a Lilith gyűjtő néven ismert ős-sóvárgás, ami arra készteti az Abszolútumot, hogy megnyilvánuljon, hogy Teremtővé és Teremtéssé váljon, hogy fényként (eszencia) és szeretetként (szubsztancia) megnyilvánuljon. A létezőnél nagyobb boldogságra, a más állapotra, a más-létre való sóvárgás következtében megnyilvánult Teremtésnek és a Teremtőnek a határhelyzete, illetve határállapota, nem más, mint a legalacsonyabb rezgési fokon létező anyagi világ. Ennek része a természet és az ember. Az ember viszont, az individuális tudatában megjelenő egyetemes léttudatán keresztül, közvetlenül, illetve, a képzelete által közvetve, vissza- és előretököl a Teremtő- és a Magváltó Abszolútumba. (Én az Atyától jövök és az Atya bennem van és én az Atyában vagyok. És Ti bennem vagytok és Én bennetek vagyok. A bűnbeesés első motívuma az, hogy a fájdalom jelzéseit semmibe véve, vagy azt különböző eszközökkel elfojtva (fájdalom-csillapítók, más gyógyszerek, zsidbasztó szerek, védőöltözetek) a személyi spirituális struktúrámban is ott levő őssóvárgás hatására öncélú élvezeteket, kalandokat és kábult állapotokat hajhászunk. A határállapotba került Teremtésben, illetve az anyagi világban a Föld az a központi hely, ahol az ember által, a szellemi teremtetők, a teremtő ősprincípiumok úgy ölthetnek határozott, anyagi alakot, hogy az ember személyi tudatán keresztül, folytonos kapcsolatban maradnak a teremtés ősforrásával: az abszolútummal. Ezek a spirituális teremtetők a földi élőlényeken keresztül, de főképp az ember individuális öntudatán és összetett érzékelő képességén keresztül, a Létezés összességében, vagyis a Lilith- zavarokkal együtt nyilvánulnak meg és képeződnek le határozott formákban a fizikai - biológiai természet élő (számunkra észlelhető és érzékelhető) világában. Az asztrológiában a kereszt a rendeltetésünk szerinti életfeladatok végrehajtását és a tapasztalást, illetve a feladatok végrehajtását segítő érzékelést és az észlelést, és így a fájdalmat is jelképezi. Ezért a tapasztalás-szenvedés nem valami heroikus és szentimentális szenvedési jelenségként ismeretes az asztrológiában, hanem mint olyan információszerzési lehetőség, amely a személyes tudati fejlődést és a kiegyenlítődései képességek kifejlődését hivatott szolgálni. Ebben az értelemben tehát a fájdalom a spirituális (örök) és személyes tudatosodást: az emberben, az ember által megtestesült Teremtő és a Teremtés (természet) közötti kiegyenlítődései folyamatot hivatott szolgálni. Hamis az európai eredetű, keresztény-ellenes koncepció, miszerint az ember azáltal tanul és fejlődik spirituálisan, hogy az agytevékenysége segítségével megfigyel és memorizál valamit, vagy azáltal, hogy logikailag sikeresen levon bizonyos következtetéseket a természetben észlelhető törvényszerűségekből és azokat a maga hasznára próbálván fordítani, bizonyos intellektuális műveleteket végez a kikövetkeztetett és memorizált információkkal. Ahhoz, hogy valamit lényegeset megtanuljunk, egészen közeli kapcsolatba kell kerülnünk az illető jelenséggel, nem csak agytevékenységünk és észlelő képességünk (intellektusunk) által, hanem a lelkünk és fizikai testünk közvetlen tapasztalatait, érzéki benyomásait által is. A közeli (közvetlen, illetve személyes) kapcsolat létesítés, a legtöbb esetben szenvedéssel jár, hiszen nem minden esetben lehet harmonikus a találkozás, mert a határozott (fizikai) helyzetünk (és állapotunk) miatt az információ-csere nem minden esetben történik anyag-bomlás, illetve nehézségek nélkül és zavar mentesen. A kreatív tudatosodás, a spirituális információszerzés erőfeszítést kíván és a téves irányban tett erőfeszítéseink fájdalommal (abbahagyási, elkerülési kényszerítő-jelzésekkel) járnak. A fájdalomnak, vagy a kellemes érzésnek a foka az, ami jelzi tudatunk számára azt, hogy a kapcsolat a személyünk által intenzívebben megtestesített lételvek és azon lételvek között, amit képvisel az a jelenség, vagy az a tárgy, amivel

személyesen kapcsolatba kerültünk, mennyire harmonikus vagy diszharmonikus. A fájdalom, és a szenvedés, illetve a kellemes érzés tehát az a misztikus információ-forrás, ami arra figyelmeztet, hogy valami mást kell tennünk, mint amit addig tettünk, illetve, hogy mentális (mentálitás béli) irányt kell változtatnunk az őserőkkel való kapcsolataink helyreállítása és harmonikus (zavarmentes) folytat érdekében. Márpedig az ember a legtöbbször pontosan ennek ellenkezőjére, vagyis arra használja az intellektusát, hogy ezt az információ-forrást (mármint a fájdalmat) az életéből kiküszöbölje. Ahelyett, hogy megkeresné a helyes szellemi irányt, illetve kipróbálná, hogy melyik a helyes cselekvés, ő arra használja fel értelmét, hogy elfojtsa a fájdalom-tünetek rendszerét különböző eljárásokkal, terápiás módszerekkel, receptekkel, technikai eszközökkel, vagy éppenséggel misztikus gyakorlatokkal és mágikus praktikákkal. Mindezt ahelyett tehát, hogy odafigyelne: mire is akarja figyelmeztetni őt a felettes Énje (lelkiismerete, egyetemes felelősségérzete), a fizikai testén keresztül a fájdalom jelző rendszere segítségével. E sok fájdalom- kiküszöbölési harcnak, fájdalom elfojtási törekvésnek, tünet elfojtási és tünet kiirtási trükknek, a "kezelésnek" és az elkenésnek, vagyis az információ-ferdítésnek és információ-titkolásnak, természetesen még több betegség-tünet, vagy balesetnek nevezett, sokkal durvább fizikai jellegű, fájdalmas "találkozás", vagyis a fizikai test szintjén elviselt elemi károsodás lesz a következménye. És ha a betegséget sikerül is valamennyire kiküszöbölni különböző tudományos módszerek (és az úgynevezett gyógyszerek, vagyis a hamis anyagi információ), valamint a modernizált ókori és középkori mágikus eljárások segítségével, az ember (a személy), a Karma, valamint a többi egyetemes törvény összesített hatásának a következtében, egyre bonyolultabb és nehezebben értelmezhető konfliktuális élethelyzetekben találja magát, ami nem engedi őt szabadnak (boldognak lenni) mindaddig, amíg az eredeti életfeladatát meg nem oldotta, vagyis a saját keresztjét fel nem vette. A kereszténynek nevezett egyházi intézmények és azoknak papjai, képviselői, valamikor talán tudatosan, de ma már inkább ártatlanul és tájékozatlanságból eredő jóindulattal - a materialista koncepciók tudományos rögeszméitől és a szenvedő humanizmus korrupt moráljától immár ők is végképp megzavarodottan - félrevezetik híveiket, amikor nem értelmezik a konkrét személyre vonatkoztatva Jézusnak azt a sors-logikai kinyilatkoztatását, miszerint: "Az én terhem könnyű és az én igám gyönyörűsége". Már ők sem értik azt az egyszerű igazságot, miszerint a tudatosan felvállalt életfeladatok megoldása valójában könnyű és végső soron a legtöbb örömet és gyönyört okoz az embernek. Ez -és csakis ez a feladat teljesítés- okozhat gyönyört minden egyes személynek, mivel erre vagyunk „beprogramozva”: ez a Teremtés ő-soka és értelme! Ezért a keresztény papok sem értve azt, hogy igazából és lényeg szerint, miről is van szó e kinyilatkoztatásban, kinevezik Jézust Istennek – Isten egyedüli fiának! – és teljesen irreális, szenvedő és drámai pateizmussal, rákenik azt, hogy ő egyedül, mindenki számára véghez vitte már előre a megváltás aktusát. És ettől kezdve, mindent rákennek a Jézus különleges és rendkívüli személyére, (holott semmiféle rendkívüliségről nincs szó, hanem éppen fordítva: Jézusnak sikerült az egyetemes rendet megvalósítani emberi személyében), aminek következtében az emberiség azon része, amely magát kereszténynek nevezi, elvágyik a polaritás világából és valósággal rejtőzködik és rohangál a személyi életfeladatai elől, egész életében. Ezért persze, még többet kell szenvednie, mintha nyugton maradna. Nagyon sok misztikus iskola, spirituális irányzat bukik meg és válik nevetségessé pontosan azért, hogy nem akar tudomást szerezni és nem akar számolni a polaritás törvényének a szükségével és a hatásaival. Ezért például a világbéke eszméjét hirdető vallások és joga- rendszerek hívei és fővezérei közéleti, vagy magánéleti háborúskodásba kényszerülnek azért, hogy a mindennapi nyílt szembesülés és a becsületes konfrontáció (a harc) szükségességét le tagadják, és ezáltal, állandóan a tudattalanjukból felszínre törekvő, de oda visszaszorított és lesüllyesztett obskúrus - misztikus ellenségképek külső megjelenési formáinak (Az ellenségeknek) a bosszantó drámai hatása és a megfelelő ellenség-képzetek szellemi lédérz-nyomása alatt kényszerülnek élni. Elég arra gondolni, hogy minden konfrontációt (rosszat és gonoszt) az ördög mesterkedéseire kenő, a világbékét és a békés szeretetet hirdető kereszténység hatásövezetében zajlottak le a leghosszabb és legkegyetlenebb háborúi a történelemnek és, ugyancsak a nyugati civilizációnak táptalaját képező, humanista keresztény iskolákban felnőtt politikusok, mérnökök és tudósok közreműködésével jöttek létre az emberpusztítás "legcsodálatosabb" eszközei! És azt se feledjük, hogy az embervadászatra betanított kutyákkal, és géppisztollyal örzött, haláltáborok is az örök békéről és a mennyei szeretetről megható himnuszokat daloló kereszténység hatásövezeteiben jöttek létre. Az viszont már egyenesen nevetséges, hogy miközben az Indiából származó, különféle joga- iskolák szent gurui és lámái, szintén az egyetemes béke eszméjének hirdetésével hódítanak nyugaton, az Indiai kormányok politikus vezérei és diplomatái - Akik valamennyire mégis csak kell ismerjék ezen ősi indiai vallásos eszméket! – nem is olyan régen, még folyamatosan bojkottálták a nemzetközi leszerelési tárgyalásokat. Hogy Indiában az egyik legerősebb parlamenti erőt éppen az Indiai Kommunista Párt képezi! A végtelen szeretetről és örök békéről prédikáló gurukat nagylelkűen nyugatra exportáló hatalmas országnak ezek a csoda-misztikus politikusai felkészültek egy Pakisztánnal szembeni atom-háborúra. Ha ezeket is végig gondoljuk végre, és nem csak a tradicionális misztikus - rózsaszínű szemüveggel nézzük Indiát, Kínát, vagy akár Tibetet, talán érthetővé válik, hogy a Polaritás Törvényének ismeretében és annak értelmében, miért tartotta Csuang-Ce a szenteket egyenértéknek a rablógyilkosokkal. Amennyiben ugyanis, a gyakorlati valóság előtt szemlehunyva sokáig hirdetik az egyik végletet, ott menthetetlenül jelentkeznie kell a másik végletnek is! A polaritás törvénye fontosságának a megértése lehetővé teszi számunkra, hogy azoknak a folyamatoknak és jelenségeknek, amelyeket átélünk és amelyekben részt veszünk, a valódi értelmét felfedezzük és teljes mértékben megismerjük. És ha lehet, mindennek, amivel kapcsolatba kerülünk a számunkra esetleg „durva” polaritása lényegi értelmét felfedezzük, és a kelletemetlenek érzékelt hatását kiegyenlítsük a másik (finomabb és harmonizáló) polaritással, hogy ezáltal kreatív energiákkal telítődve, harmóniába kerüljünk önmagunkkal és környezetünkkel. Ez által mind finomabb és finomabb szellemi állapotokat érhetünk el, mind több személyes ismeretre tehetünk szert, aminek segítségével az emberi: Ádám Kadmoni küldetésünket (a spirituális világegyetem táguulásával egybekötött megismerési sorsfeladatunkat) beteljesíthetjük. A Polaritás és az apokalipszis törvénye, akárcsak a többi egyetemes törvény, soha nem hat egyedül önmagában, hanem együtt „dolgozik” a többi törvénnyel. PI. a Hangoltság, a Mágia, vagy a

fejlődés törvényével, aminek következtében, minél zavarodottabb állapotban, tehát alacsonyabb vibrációs szinten létezik valami, annál szélsőségesebb – tragikusabb, katasztrófa-szerű – végletesen ellentétes kifejezési formák lehetségesek. És minél magasabb vibrációs szintű állapotokat vizsgálunk, annál kevésbé tragikus jellegű polarításokat észlelhetünk. De az is igaz viszont, hogy amennyiben sokáig időztünk egyoldalúan a polarítás egyik végletében, onnan lehetetlen egyenesen a közép-helyre bekerülni, és ennek érdekében előbb szükség lesz a jelenség, helyzet, mentaloitás, tulajdonság, másik végletnek a tulajdonságait gyakorolni, a másik véglet állapotába átmenni, annak érdekében, hogy a jelenség másik végletét is megtapasztalva gazdagítván az ismereteinket, az arany középhelyre belerülhessünk és ez által (pl. hosszas béke után a harcok vállalása által, vagy hosszas kábulat után az azkéta józanság és éberség hosszas fenntartása által), a vibrációs szintünket emelve, a kiegyenlítőpdési képességeinket megszerezhessük. A polarítás törvényének a kiégetés művelete: a calcináció (kalcináció) művelete felel meg az alkímiában és természetesen az un. tűz- és levegő bolygók: a Nap, a Mars és az Uránusz az asztrológiai őserők közül, valamint a tűz- és levegő jegyű napjegyek (Kos, Oroszlán, Nyilas, az Ikrek, a Mérleg és a Vizöntő) az asztrológiai spirituális erők közül. Ám ugyanakkor a Polarítás törvényével analogikus kapcsolatban állnak az un. dupla jegyek is: a Halak, az Ikrek és a Mérleg. De valamennyinél szorosabb összefüggésben áll az apokalipszis, illetve a lelepleződés - kiderülés és megtisztulás (titok-mentesülés) törvényével a Plútó, a Mars és ezeknek az otthonát képező Skorpió és a VIII. ház!